

23 избавиши, Господи, този денъ. Ако смы си съградили олтаръ за да ся върнемъ да не слѣдувамъ Господа, или ако за да принесемъ върху него всесъжжене или приношени, или ако за да принесемъ върху него примирителни жъртви, самъ Господъ 24 ^{нека} издири това. И ако не сторихъмъ това отъ страхъ, като думахъ: Утрѣ могътъ чада-та ви да говорятъ на чадата ни, и да рекътъ: Шо имате ви да правите съ Господа Бога Израилъ? Защото Господъ положи Йорданъ прѣдълъ между наасъ и въсъ, Рувимови сынове и Гадови сынове; нѣмате дѣлъ въ Господа; и сынове-тѣ ви направляватъ сынове-тѣ ни да прѣстанятъ да ся боятъ отъ Господа. 25 За това рекохъмъ: Да земемъ да си съградимъ този олтаръ, не за всесъжжене, 27 нито за жъртвѣ, Но за да е [“]свидѣтелство между наасъ и въсъ, и между родове-тѣ ни по наасъ, че ний можемъ [“]да правимъ службѫ-тѣ. Господнікъ прѣдъ него съсъ всесъжженія-та си и съ жъртвѣ-тѣ си, и съ примирителни-тѣ си приношени; за да не рекътъ утрѣ чада-та ви на чадата ни: 28 Ви нѣмате дѣлъ въ Господа. За това рекохъмъ: Ако ся случи да говорятъ *така* намъ, или на родове-тѣ ни утрѣ, тогазъ ще отговоримъ: Ето подобие - то на олтаръ-тѣ Господенъ, който съградихъ отци-тѣ ни, не за всесъжжене, нито за жъртвѣ, но за да е свидѣтелство между наасъ и въсъ. Да не бѫде, да отстъпимъ ний отъ Господа, и да ся върнемъ днесъ, да не слѣдувамъ Господа за [“]съградимъ олтаръ за всесъжжене, за приношени, и за жъртвѣ, освѣти олтаръ - тѣ на Господа Бога нашего, който е прѣдъ скини-тѣ му.

30 И като чухъ Финеестъ священикъ-тѣ и князове-тѣ на събрани-то, и тысяще началици-тѣ Израилъ, които бѣхъ съ него, думы-тѣ които говорихъ Рувимови-тѣ сынове, и Гадови-тѣ сынове, и Манасини-тѣ сынове, възблагодарихъ ся.

31 И рече Финеесъ, синъ-тѣ Елеазаровъ священикъ-тѣ, на Рувимови-тѣ сынове, и на Гадови-тѣ сынове, и на Манасини-тѣ сынове: Днесъ познахъ че Господъ [“]е въ срѣдъ наасъ, защото не направихъ това прѣстѫпление противъ Господа; чрѣзъ това избавихъ Израилеви-тѣ сынове отъ 32 ржк-тѣ Господнікъ. Тогазъ Финеесъ синъ-тѣ Елеазаровъ священикъ-тѣ съ князове-тѣ върхихъ ся отъ Рувимови-

тѣ сынове, и отъ Гадови-тѣ сынове, отъ земїж-тѣ Галаадъ, въ земїж-тѣ Ханаанъ, при Израилеви-тѣ сынове, и донесохъ 33 имъ отвѣтъ. И това нѣщо угодно быде на Израилеви-тѣ сынове; и [“]благослови-хъ Бога Израилеви-тѣ сынове, и не рекохъ *вече* да възлѣзжатъ противъ тѣхъ на бой, за да разорятъ земїж-тѣ дѣто живѣхъ Рувимови-тѣ сынове и Гадови-тѣ сынове.

34 И нарекохъ Рувимови-тѣ сынове и Гадови-тѣ сынове олтаръ - тѣ [“]Едъ; защото думажъ: Това ще бѫде [“]свидѣтелство между наасъ, че Іеова е Богъ.

ГЛАВА 23.

1 И слѣдъ много време отъ [“]акакто успокой Господъ Израилъ отъ всички-тѣ му непрѣтели изоколо, и [“]Іисусъ бѣше останъ 2 рѣль и прѣминжъ на възрастъ, [“]Съска Іисусъ всички Израиль, старѣшины-тѣ имъ и началици-тѣ имъ, и сажді-тѣ имъ, и надзиратели-тѣ имъ, та имъ рече: Азъ останѣхъ, и прѣминжъ съмъ на възрастъ. 3 А ви видѣхъ всичко що направи за въсъ Господъ Богъ вашъ на всички тѣзи народы; [“]защото Господъ Богъ вашъ, той е 4 които ратова за въсъ. Ето, [“]азъ раздѣлихъ съсъ жрѣбѣ въмъ за настѣдие на плѣмена-та ви тѣзи останали народы, съсъ всички-тѣ народы които погубихъ, отъ Йорданъ дори до голѣмо-то море, къмъ 5 западъ сълница. И Господъ Богъ вашъ, той [“]еще ты испаджи отъ лице-то ви, и ще ги изгони отъ лице-то ви; и ще завладѣете земїж-тѣ имъ, [“]акакто Господъ Богъ 6 ваши ся обѣща въмъ. [“]Бѫдете много крѣпки да пазите и да вършите всичко що е написано въ книж-тѣ на Моисеевый-тѣ законъ, [“]безъ да ся уклонявате 7 отъ него на десно или на лѣво; [“]За да ся не смѣсите стъ тѣзи народы, които останахъ по между ви, [“]нито да поменувате имена-та на богове-тѣ имъ, нито да ся закълнете [“]тѣхъ, нито да имъ послужите, 8 нито да имъ ся поклоните: Но [“]при Господъ Бога вашего да сте притѣпени, както 9 сте били до тойзи денъ. Защото [“]Господъ изгони отъ лице-то ви народы голѣми и силни; и [“]никой не може до днешниятъ 10 денъ да устои прѣдъ въсъ. [“]Единъ отъ въсъ ще погне тысячи; защото Господъ Богъ ваши, той е които ратува за въсъ, [“]акакто ся обѣща въмъ.

^x Втор. 18; 19. 1 Цар. 20; 16.
^{и Ст. 34. Гл. 24; 27. Быт.}

* Свидѣтелство.
и Гл. 24; 27.

^{31; 48.}

-

^{и Втор. 12; 5, 6, 11, 12, 17,}
^{18, 26, 27.}

и Гл. 21; 44. 22; 4.

^{и Лев. 26; 11, 12. 2 Лѣт.}
^{15; 2.}

и Гл. 13; 1.

^{и 1 Лѣт. 29; 20. Неем. 8; 6.}

и Гл. 31; 28. Гл. 24; 1.

^{Дан. 2; 19. Лук. 2; 28.}

и Гл. 14; 14. Гл. 10; 14. 42.

и Гл. 13; 2, 6, 18; 10.

^и Исх. 23; 30. 33; 2. 34; 11.
Втор. 11; 23. Гл. 13; 6.

^и Чис. 33; 53.

^и Гл. 1; 7.

^и Втор. 5; 32. 28; 14.

^и Чис. 23; 33. Втор. 7; 2, 3.

Ирт. 4; 14. Еес. 5; 11.

^и Исх. 23; 13. Псал. 16; 4.

Иер. 5; 7. Соф. 1; 5. Виж.

Числ. 32; 38.

^и Втор. 10; 20. 11; 22. 13; 4.
Гл. 22; 5.

^и Втор. 11; 23.

^и Гл. 1; 5.

^и Лев. 26; 8. Втор. 32; 30.

Виж. Слд. 3; 31. 15; 15.

2 Цар. 23; 8.

^и Иех. 14; 14. 23; 27. Втор.

3; 22.